

SZÉKELY HIRLAP.

Politikai és társadalmi lap s a „Jogász-Egylet“ közlönye.

Szerkesztői szállás:

Szent-Miklós-utca 791. sz. hová a lap szellemi részét illető cikkek küldendők.

Kiadó-hivatal:

A ref. főtanoda könyvnyomdája, hova az előfizetési penzek és reclamatiók küldendők.

Hirdetési díj: Egy háromszor hasábozott garmond sor ára 6 kr: belregilleték minden hirdetés után külön 30 kr.

A hirdetési díjak előre etendők.

Hirdetéseket elfogad: helyb adó-hivatal; Pester: Lang Leopold, Erzsébetter, 9. sz.) Baeser, Haasenstein és Vogler (Neu-Markt 14. sz.)

Megjelenik e lap

minden szerdán és szombaton egy egész lven.

ELŐFIZETESI ÁR:

Félévre 3 ft.
Negyedévre 1 „ 50 kr.

Értesítés!

A maros-vásárhelyi jogász-egylet alapító és részvényes tagjai tisztelettel értesítetnek, hogy az 1874. egyleti évi rendes közgyűlés, az igazgató választmányának mai napon tartott ülésében kelt határozata folytán, 1875. január 9-én kezdve fog megtartatni.

A további értesítések annak idejében közzé fognak tétetni.

A maros-vásárhelyi jogász-egylet igazgató választmányától, 1874. decz. 2-án.

Br. Apór Károly,
jog. egyleti elnök.

Kozma Gyula,
jog. egyt. titkár.

M.-Vásárhely, 1874. decz. 3-án.

A helyi jogász-egylet igazgató választmánya folyó hó 2-án tartott ülésében elhatározta, hogy az évi közgyűlés 1875. január 9-én tartassék meg. Lapunk közelebbi számai hozni fogják a programot, mely e gyűlés tárgyat képezi. Elméleti és gyakorlati jogi kérdések megvitatása az, a tudomány jelenlegi álláspontján.

A realis élet e nyűgöző korszakában, a váltságos viszonyok ily komoly helyzetében a társas összműködés szükségessége oly határozottan nyilvánul, hogy az már jelenleg vita tárgyat nem is képezheti.

Az egyén, kit a családi kötelék békák közé szorítva tart, csak a nyomor lánczai széttörésén, a helyzet kellemesebbé tételén fáradozik, s e működésében kénytelen megelégedni, kénytelen negligálni azon magasabb köteléket, mely őt az állammal összefűzve tartja, s még inkább háttérbe szorítja azon eszmét, hogy ő egy általános jelleggel bír, azon magasztos viszonzattal, hogy: ember.

A gépies mindennapi élet egyetlen ezélt tűz elébe: ezéltalanul működni.

Az örvény szélén állunk, nem reménylünk többet. Az utolsó ág, melybe fogóztunk, letört; az egyetlen csillag, mely megvilágítá útunkat, kialudt. Maholnap kislelkűek leszünk, s nem remegünk fölvenni a gyilkot, melyet vigaszul hagyott még a futó remény.

Önmegsemmisülésünk órája közeleg. A jövő sötét képe a szétdult kebel előtt — a mult kellemetlen tapasztalataival erősbulve — legalkalmasabb a bizalom legmélyebb gyökerének kiirására.

Midőn a helyzet ily kényes és ily bonyolult, s midőn a reményvesztett egyén önmagába vonul a közügyektől visszalépve, s céljában már csak a mindennapi megélhetés egyedüli irányzatát leljük fel. Vajjon nem merül-e fel önkénytelenül a társas körök, az erkölcsi testületek jótékony hatásának gondolata?

A nagytettek, a nevezetesebb vívmányok egyesek nevével vannak ugyan összekötve, de ezek működése teljes horderejét az összeműködés adja meg.

Bátran ki lehet mondani azt, hogy a szűkebb körü morális testületek működésére és fennállására soha nagyobb szükség nem volt, mint épen most. Az alkotmányos élet ujjaalakulásának legizgatóbb pillanataiban, az ujjaateremtés nehéz korszakában, midőn vállvetett működésre volt szükség: e testületek morális pressioja nélkül élni tudtunk vol. Igen, mert rendithetlen bizalom, a helyzet javíthatásának határozott érzete lelkesített. Hittünk, álmoképeket rajzoltunk és tetteinket a derengő hajnal varázs-fényében láttuk tündökölni.

Megváltozott minden. Tehetetlenségünk érzete fáj, s e fájdalom busongó tétlenségbe sodor. A sajka már-már kétségbeesetten aláhanyatlik, hacsak a mentőkar, a még életet lehelő testületi szellem, fel nem tartóztatja.

Látjuk az érdekltség hiányát, a félrevonulás mindennapivá vált, s még az a vigaszunk sincs, hogy ezt tévedt gondolkozásmódnak tartjuk, mert a legujabb események megezáfolhatlan logikát igazolnak benne. A testületi szellem működése tehát jelenleg megbecsülhetlen horderővel bír.

S ha megtekintjük azt, hogy bajaink egyik kiválóbb része az igazságszolgáltatás rendezetlen állapota és hogy a marosvásárhelyi jogász-egylet jogosult hivatottságánál fogva a kitűzött ezélnak megfelelni a lehető mérvben igyekezett, lehetlen újólag is nem üdvözlőnk a kezdeményezők és alapítók sikerdús törekvéseit.

Három kiválóbb munka terjesztetik a belkezelési ügyeken kívül a közgyűlés elé, melyek a szakavatottság és a tudomány jelen színvonálára helyezett álláspontnál fogva a figyelmet mindenestre nem ok nélkül keltették fel. Előlegesen is ki kell fejeznünk azon óhajunkat, hogy ez egylet tagjait mentől nagyobb számban tisztelhetnők városunkban a jelölt napon, mi által teljes igazolást nyerne azon állításunk, hogy a testületi szellem képes megmenteni az elveszett lényt, a testületi szellem visszaadja az embert önmagának, családjának és nemzetének.

Az erdélyi képviselők értekezlete B.-Pesten.

Az erdélyi hazarészt kiválóan érdekelő kérdések fölötti értekezletre gyűltek nov. 30-án össze az erdélyi képviselők, a jobboldaliak csaknem teljes számmal, a baloldaliak közül is többen (köztük Tisza László, Horváth Gyula, Bakcsi, Becze és Boér), a szászok közül Brennerberg és Bömches.

Báró Kemény Gábor több felől vett fölszólítást egy oly pártkülönség nélküli értekezlet összehívására, melyen ismét kezdetét vegye az erdélyi speciális kérdések megvitatása. Annnyival szivesebben engedett e felszólítá-

soknak, mert ezektől maga is sikert vár; mert most az ideje előkészülni mindenek fölött azon speciális erdélyi kérdésekre vonatkozólag, melyek a budgettárgyalás alkalmával elő fognak kerülni, s mert nem halasztjuk tovább a tanácskozmányokat, ha még a véghez közeledő jelen országgyűlés alatt mozditani akarunk valamit a speciális erdélyi kérdésekben. Eddig kiki saját belátása s legjobb meggyőződése szerint kísértette meg Erdély érdekében működni — s az eredmény vajmi kevés volt. Vállvetve, közös erővel bizonyosan többet fogunk felmutathatni. — E tanácskozmányok tárgyait természetesen csak speciális erdélyi kérdések képezhetik, minők: a mostanáig le nem járt erdélyi urbéri kárpótlások kérdése, az urbéri viszonyokból való teljes kibontakozás, kapcsolatban a tagosztály kérdésével, az erdőtörvényről, a kibágásos ügyeknek a rendőri hatóságok hatáskörébe visszahelyezése, az erdélyi esendőrség kérdése, a bányakérdés stb.

Azon óhajással zárja be szavait, vajha az ezennel megkezdett együttes működést minél több siker koronázná.

Tisza László helyesli a pártkülönség nélkül tartandó értekezletek eszméjét, s hiszi, hogy azoknak meg is leend óhajtott eredménye. A maga és elvtársai nevében kéri, hogy véleményeik az értekezleten meghallgatvatván, azok ne majorizáltassanak, hanem tartassék fenn számukra a legjobb belátásuk szerinti eljárás szabadsága.

Gróf Péchy Manó azon meggyőződésben van, hogy a pártkülönség nélküli értekezletek mellőzése volt egyik főoka annak, hogy Erdély érdekében eddig oly keveset lehetett tennünk. Részletesen elősorolja az Erdély speciális érdekeit első sorban érdeklő kérdéseket, melyek szerinte két kategóriába oszthatók. Az egyikbe, melynek tárgyai még ezen országgyűlés alatt elintézésre kerülnek, lehet sorozni a hatóságok kikerekítését, kapcsolatban a házi adó kérdésével, a kisebb rendőri kihágások, törvényszékek redukciójának, a esendőrségnek, adóügynek, a királyföld szervezésének, a földadó-kataszter miként leendő behozatalának kérdését, s a budgettel kapcsolatos ügyeket. — A 2-ikban, melynek tárgyat a jövő számra kellene már most előkészíteni, a bányák, tagosítás és legelőelkülönítés, a kárpótlások visszafizetése s az erdők kérdése volna sorozandó.

Az értekezlet teendői sorozatának megállapítása hosszabb vitára nyújtott alkalmat, melyben a már említett tagokon kívül Máriássy Béla, Éber Nándor, Molnár Antal, Torma Károly s mások vettek rész.

Az értekezlet végül gr. Péchy b. Kemény G. és Tisza Lászlóból álló bizottságot küldött ki az ez után tartandó értekezletek némi szervezése iránti javaslatátételre, kimondván előre is, hogy hat erdélyi képviselő indítványára bármikor értekezlet lesz tartandó.

Jogi szemle.

Ismét az örökösödési eljárás.

(Folytatás.)

Folytatva e lap 95-dik számában megjelent s az örökösödési eljárás terén divatozó — egymástól eltérő — szokások feletti észrevételeinket, az előadottak után megemlíthetjük még:

hogy legtöbb helyen a járásbíróságok a hagyatékokat, előleges gyámhatósági kinevezés mellőzésével az illető községi előljáró, vagy a felek által javaslatba hozott közgyám közbejöttével tárgyalják; más helyeken az árvaizsék jogköre megosonkítását látja az esetben, ha a hagyatékok a kiskoru örökösök részére, általa eleve ki

nem nevezett gyám nélkül tárgyalhatnak, s e czélból a haláleseti fõlvétel áttétele mellett, az árvaizsék minden egyes hagyaték tárgyában külön megkeresendő a járásbiróságok által, a kiskoru örökösök részére leendő gyámnevezés — illetve: megerősítés végett. Ezen megkeresés folytán azután az árvaizsék feltett jogával élve, kinevezi a kiskorúak részére gyámul igen sok esetben az illetõ községi gyámot, kinek közbejöttével a járásbiróság amugy is tárgyalta volna a hagyatékot. A különbség tehát a többszöri levelezés — ez által a sok munka- és idõpazarlás s azon nem megvetendõ körülmény, hogy minden egyes hagyaték — fél — usque egy egész évvel késõbbre intéztetik el, mert ennyi idõt elrabol a gyámnevezés végetti levelezés s az árvaizségi ülnököknek a gyámnevezési megkeresésekre vonatkozó kétszeres referálása.

Ugyanis: elsõ ízben referáltatik a gyámnevezés végetti megkeresés, melynek rendes eredménye azon határozat, hogy az érdekelt felek az érdembeli felelõttétre hivandók, hogy a kiskoru részére gyámul kit õhajtanak? Ekkor beadja az erre fõlkért elõljáró jelentését, melyben ez, vagy amaz gyám hozatik javaslatba, ekkor kineveztetik az illetõ gyám, mirõl azután — második referálással — a megkeresõ járásbiróság értesítettik.

Épen ilyen zavar uralkodik a végrendeletek kihirdetése körül is. A végrendeletet hirdetik a járásbiróságok, de igen sokszor a községi bíró is; az 1868. 54. t.-cz. 564. §-a 2-ik kikezdés ezen végsõ pontjából: „ha az — t. i. a végrendelet — valamely hatóságnál van letéve, a kihirdetést ugyanazon hatóság teljesíti;“ azt vélik némely községek kimagyarázni, hogy õk községi hatóság lévén, tehát arra jogosítvák. A birtokbiróságok némelyike azután a községek által kihirdetett végrendeletek kihirdetését — bár, mint tudjuk, a községek a végrendelet kihirdetésérõl nem szoktak jegyzõkönyvet felvenni s így nem törvényesen járnak el — érvényesnek ismerik el; ellenben vannak ismét törvényszékek, melyek a végrendeletnek a községi elõljárással által lett kihirdetését nem ismerik el s visszaadják azt az érdekelt feleknek, a járásbiróság által leendő kihirdetés végett.

De nem csak az árva biróságok, törvényszékek s járásbiróságoknál uralkodik ezen már csaknem rendszerré váló rendszertelenség, hanem felsõbb bíróságaink s köztük a semmitõszék sem ment egészen attól. Birunk döntvényeket, melyek õnmagukkal s azon felül a törvénnyel is ellenkeznek. Van eset, hogy perreútasítás esetében a végzés elleni jogorvoslat megengedett; s van határozat, mely az ily végzések elleni jogorvoslatot visszaútasítja.

Hogy úgy a csak öregjébõl vázolni megkísértett zürzavar közepette helyesen s a szakközönségre nézve

megnyugtatólag mûködik a semmitõszék, ha az eljárás rendszeresítése tekintetébõl elvi jelentõségû döntvényeivel általános irányelveket igyekszik megállapítani — azt tagadni nem lehet. Talán egyik legszebb, legkiválóbb feladatuk felsõbb bíróságainknak, hogy oly esetekben, midõn a törvény nem elég világos, vagy a mely esetekrõl a törvény nem gondoskodott — már tekintélye által helyes irányelveket állítson fel.

De, ha már örömnünknek igyekeztünk kifejezést adni a semmitõszék jelzett törekvése felõl, lássuk röviden azon irányelveket, melyeket eddig e tekintélyes bíróság alkotott.

A semmitõszék által e téren fõlláított irányelvek eddigelé három fõbb esetre vonatkoznak:

Elsõ a törvényszék és járásbiróságok illetékessége megállítása tárgyában alkotott szabály.

E szabály szerint a törvényszékek székhelyén kívül esõ minden halálesetnél, tekintet nélkül arra, vajjon a hagyaték kiválólag ingó, vagy egyszersmind ingatlan vagyomból áll, az elõleges intézkedések megtételére és egyezség megkísértésére a kir. járásbiróságok illetékesek; egyezség nem sikerülte esetében azonban a további teendõk, u. m.: perreútasítás, osztály, örökség átadása sat. a birtokbiróság hatásköréhez tartozik.

A járásbiróságok hatásköre tehát — a törvényszéki székhelyek kivételével — minden halálesetnél az elõleges intézkedésekre terjed ki; elõleges intézkedés alatt pedig — mint ez a semmitõszéknek több ide vágó határozatából kitetszik — értendõk: a hagyatéki leltározás, a hagyaték biztosítása s az egyezség megkísérlete. *) Van tehát egy demarcationalis határ húzva felsõbb bíróságaink által, s ez az alsóbb bíróságokra megnyugtatólag hat.

(Folytatása köv.)

Bekecs mellõl, 1874. decz. 3.

Tekintetes szerkesztõ ur!

A legújszabb örömmel üdvözljük innen az agg Bekecs alól, lapja legutóbbi számában megjelent elsõ közleményéért.

Ideje is volt már, s õszintén megvallva, vártuk már, hogy a „Sz. Hirlap“ a kis hazánkban indult pártmozgal-

*) A tekintetben, hogy az egyezség megkísértése is elõleges intézkedésnek tekintessék, nem vagyunk egy értelemben ciklikiró úrral; az egyezség megkísértése — kivált, ha czélra vezet — nagyon is meritális dolog, s járásbiróságaink — ha ingatlant is foglal magában a hagyaték — csak azon esetben lehetnének illetékesek egyezség kötésére, ha a hagyaték tárgyalása iránt az illetõ dologi bíróság által kerestettek meg.

Szerk.

De, hogy a tüzkõ használata idejebeli ember a tüzrõl már megállapodott realis fogalmokkal birt, melyek minden mythicus vegyülettõl mentek voltak; valamint, hogy, ha annak megjelenését, lényegét és természetét törvényeit magának megfejteni nem birta is, de a megszokás által oly közönségesen fogadta el melegét, világát és használta fel arra, a mire tudta, mint épen a fát vagy vizet: kétséget nem szenvedhet.

Hanem, ha nem tudunk is semmit a tüz elsõ megtestesülésének alakjáról; általában és bizvást ki lehet mondanunk, hogy az õseink elõtt akár félelmes, akár vigasztaló alakban jelent légyen meg — a mint hogy egyik épen úgy megtörténhetett, mint a másik — megjelenése mindenestre megtestesülés — egy istenség földreszállása volt.

Alig van õs vallás, melyben a tüz tisztelétének nyomára ne akadnának, s a tüzimádók napjainkban is meglehetõs számot képeznek a világ-statistikában, s talán e vallások szertartásainak vizsgálata legvalószínűbb felvilágosítást nyújtana a felõl, hogy egyes néptörzsek õsei mily alakban ismerték meg a tüzet? Minthogy azonban hasonló hozzávetések a mellett, hogy nagy nehézséggel járnának, mindig csak hozzávetések maradnának és semmi történelmi, vagy társadalmi tanúságra nem vezetnének: sokkal fontosabb a tüznek és tüzhelynek társadalmi történeti hatását venni vizsgálat alá, mint ezt Quinet Edgar tévé, kinek „La Création“ címû nagy mûvébõl fordításban átvesszünk egy fejezetet *) a következõkben.

Mi volt a tüz a barlangi medvével egy korban élõ ember elõtt? Megbarátkozott-e hamar ez új vendéggel? Remegett-e az elvesztés félelmében, miután megtalálta?

Kegyelettel, rettegéssel nyújtá feléje kezét, mint egy ember fölötti hatalom, mint istenség felé, kit azon biztos reménnyel hívhatott, hogy megjelenni látandja? —

*) II. kötet IV. fejezet.

mak felõl leplezetlenül nyilatkozik; várakozásunk teljesült, s az õn lapja minden fenntartás nélkül, függetlenül — mint épen a nevét viselõ néphez illik — mondta el, mit itél a jeleni politikai helyzet felett, s mit tart a felmerült pártmozgalmakról.

Ez épen így van rendjén; a politikai bujdosdi nem ér már semmit, az õnámitásból elég volt ennyi.

Kis õszinteség nem árt; szükségünk van arra nagyobb mértékben is.

Mióta visszanyertük alkotmányunkat, mióta kezünkbe vettük államunk gyeplõjét, úgy sem tettünk egyebet az egymás szemébeni port-hintésnél; vagy igen, tettünk egyebet is: korteskedtünk egyik, vagy másik párt mellett; korteskedtünk úgy fenn, mint itt alant, eleget.

S mit értünk vele? azt, hogy csináltunk pártot mennyi három országnak is elég; czélunkat elértük!

Megcsináltuk nagy nehezen a kiegyezési alapot, s a helyett, hogy közösen arra állva, fejlesztettük volna édes hazánk beléletét, haladtunk volna — mint más okos nemzet — valódi reformok útján; megfogtuk az alapot, 7 évig ránczigtáltuk ide is, tova is; korteskedtünk-e, vagy ama párt mellett pazaroltunk erre, mennyi csak zsebünk-bõl kitélt s veszekedtünk itthon, czivódtunk az országházában; mit értünk vele? ha tatárt eresztettünk volna gazdának, az sem tehetett volna több kárt, mint tettünk magunk magunknak, tettünk e sokat zaklatott árva hazának.

Soha sem számoltunk a politikai helyzettel komolyan; vagy talán — s ez legvalószínűbb — azt sem tudjuk, hogy a czivódáson, sallangos dictiókon kívül, van-e még más politika is. Egész politikánk csak abból állt, mit mond a parlament és hogy áll a kormány az országgyûlés elõtt. Ha egy miniszter szép beszédet mondott s a ház, vagy többség õljengett, minden jól volt; nem kérdezte senki: van-e jövedelem, a pénztár hogy kong, hogy áll az ügyvitel: csak bizalom legyen. Ha a baloldal támadott, szokása szerint, mérgesen, senki sem kutató, mi az igazság, van-e abban valami igaz? csak azt néztük, ki beszél; megõljeneztük, ha pártunkból jött az, adtunk egy stikket a baloldalnak s rendben volt minden, a párt jól szervezve s a kormány vele erõs.

Igy ment ez éveken át; s oda jutottunk, hogy ma már politikánkban csak is a helyzet uralg; mi nem vagyunk többé urai annak.

Ismételjük, csak is a helyzet az úr fölöttünk, s általa — bár ne lenne úgy — a véletlen dönt Magyarországon sorsán.

Nem vagyok pessimista, de õszintén mondom, ily

Vagy nem érzett egyebet egy néma bámulatnál, mikor két darab száraz ágot egymáshoz dörzsölve meggyújtott, mint napjaink sok embere teszi?

A Rig-Veda hindu néphymnuszaiban maradt fenn legrégibb tanúsága a tüz hatásának az emberi elmére. Birja már a lángot, de a naponta felgyûlõ tüzhely nem megszokott dolog még elõtte. Az elragadtatás, a csodáltság pillanata az!

Ha az istent hymnuszokkal nem hívók, hiába dörzsölnék össze a két arani-ágot, nem gyulnának meg. Az isten nem jelennék meg ragyogó ruhájában, aranyos hajatával. Nem kegyeskednék leülni a száraz couza rakásokra és éjszakában hagyná a világot. A vörös bika nem jóne fekete barázdáját túrni.

Mennyi dal, mennyi lángoló szó hangzik a hatalmas Agni felébresztésére, csalogatására! Egy halhatlan sínes oly gyakori, s oly forró könyörgésekkel ünnepelve. Minden szító lehellethez ima szövõdik a láng élesztésére; s mikor megjelent, mikor az isten kimutatá és nyelvét a zsaratnok alól; mikor fényszerkerére felült, minõ lelkesült dal tör ki és emelkedik a fellegek felé az áldozat füstjével! (Rig-Veda Sanhita.)

Szent a pillanat, melyben az ember tüzhelyet nyer; istentiszteletté, vallássá válik az. Szent maga az ember is, ki az üszökbõl elõidézte az istent; pappá lesz. Egyedül neki adatott Agni örökkévaló és mindig új születésének elõidézése. És nem elég, hogy az emberek eljönnek s leülnek couza-székeikre ezen elsõ tüzhely körül, hanem a vörös birnökök által értesített istenségek is mindenfelõl leszállanak a fellegekbõl és helyet foglalnak annak közepén.

E szerint az elsõ tüzhely majdnem vallássá fejlik a hinduknál. Így volt-e ez a périgonoi mousei *) barlango-

*) E helyen találtattak az elsõ s eddigelé utolsó ásatag embermaradványok.

TÁRCZA.

A tüzrõl.

Ez bizony elég közönséges thema, nem kellett megszeme menni érte. Nincs e sártekének oly nyomoru lakója, ki ne ismerné, elkezdve az ipar legmagassabb fokán álló angolok, ki annyi hasznát veszi, annyi mindenre felhasználja, hogy maga sem tudná hamarjában elõszámlálni: mire? s végezve a sarkkõri vidékek fõkabõrben járó eskimójaig, a ki csak fûtésre és világításra használja, egyéb okos dologra pedig alkalmasnak nem tartja.

Hanem azért a legnagyobb angol tudós épen oly kevésbé tudja megmondani, mint a legtudatlanabb eskimó; hogy mi úton jutott az ember a legelsõ tüz birtokába?

Egy kitörõ vulkán rettenetes alakjában jelent-e meg elõször az iszonyu elem a reszkető ember elõtt, elremitõ csoda képen?

Vagy haragos istenség borzasztó fegyverét tanulta benne félni elõször gyámulatlan õs apánk?

Vagy Baku tüzfõrásai elõtt borult le rebegõ áhitattal?

Vagy talán õntudatlan, akaratlan õnmaga csalta elõ az elsõ szikrát, hogy e saját mûködése folytán véletlenül elõállott jelenséget, melynek mivoltát megfejteni nem bírta, istenévét fogadja.

Európa irott forrásai nem mennek fel a tüzkõ használata elõtti idõkbe, s ezt az õs tüzszerszámot — mely néhány évtized elõtt még majd kizáró használatban állott — a roppant fogyasztásnak õrvendõ és minden kényelmet nyújtó dörzs-gyufák máig sem tudták teljesen leszorítani e verseny terétõl. Nem is valamire való pipás ember, a kinél nincsen aczél, kova, tapló; mondja urambátyám.

gyarló helyzetbe hozánk, legalább alkotmányos úton, soha sem jutott.

Uglátszik a nemzet meghasonlott magával, meg saját bizalmával; nem követünk ma senkit, semmi pártot; a kormányt nem követi a közvélemény, a ház, sőt saját pártja sem hajt szavára. A kormány sem bizik erejében, nem pártjában s nem tudja sokszor hogyan boldoguljon a nehézségek közt.

Pénzügyeink — s ez a legsajnosabb — ziláltak; a borzasztó deficit évről-évre visszatér, az egyensúlyt nem bírjuk helyre állítani; hitelünk gyenge — majd semmi; reménységünk sücs, hogy a nagy adósságot — melyet alig pár éve raktunk — visszafizethessük.

Bankügyünk vesztegel, hatalmas ellenségünk az osztrák bank, hiába kísértettük megbirkózni vele. Közigazgatásunk a leghiányosabbnak bizonyult be; a nemzeti kérdések napról-napra tornyosulnak; a keleti vasút bajai majdnem válsággá fokozódtak, s a vállalat több milliókra rugó követelésekkel lép államunk elé; igazságügyünk vontatott; codificatióknk semmi; ezek összevéve adják, tisztelt szerkesztő úr, a jeleni politikai helyzet képét; tessék ezen kérdések összegével számolni annak, ki a hazát megmenteni akarja.

A pártbomlás, pártalakítás, kormánybuktatás, kormányratörékvés; ezek voltak s talán jelenleg a válságos helyzet közepette is ezek feladataink.

Ha nem segítünk a bajokon s tovább nézzük egykedvűen a dolgok ily fatálisztikus folyását, maholnap nem lesz ember, nem lesz párt, mely a bukástól megmentsen.

Sokáig nem késhetünk, birkozzunk még most meg a nehéz feladatokkal; hagyjunk fel a hasztalan pártoskodással, tömörüljünk, alkossunk egy komoly, tevékeny és életerős pártot, nyujtsunk kezét annak, legyünk őszinték irányában, így talán a történelemben lesz egy tiszta lap számunkra is; ellenkezőleg — bár ne adná Isten — egy kitörendő pénzügyi válság kormányt, pártokat, parlamentet, alkotmányt, államot, mindent magával sodor az örvénybe, s ellenségeink kárörömmel fogják elénekelni felettünk, hogy „parva sapientia regitur mundus.“

B e k e c s i.

K ü l f ö l d.

Bécsből, decz. 3-ról írják, hogy a közgazdasági bizottság elhatározta felszólítani a kormányt a vasúti programot a képviselőházban a lehető gyorsasággal előterjeszteni.

A „Tagesblatt“ kiadója, Szeps Mór, lapjának decz. 1-én megjelent számában a következő nyilatkozatot teszi

kat lakó embernél is? Képes volt-e ő e büvöltre? Rá-nyomta-e élte minden cselekvényeire, úgy a legegyszerűbbekre, mint a legfontosabbakra azt a vallási, elragadtatási jellegű, mely a vallásoknak és polgárisultásnak egész jövőjét rejté magában?

Vagy talán meg volt fosztva tűzhelye a nagy istenek lehelletétől? Egy eltévedt népség rőzsetüze a jövő népeinek nagy útjain kívül.

Az emberinem főcsaládjának nem tágas tűzhely körül volt helye az istenek társaságában.

A mi az ember történelmében a legbámulatosabb, legkévésbbé ismert, az érzelmek és gondolatok azon kincse az, melyet ő a tűzhely első birtokából vont el. Kicsértsük meg, ha képzetet nyujthatnánk róla.

Akartok-e látni egy nagy civilisatiót? Meg akarjátok-e lepni az embert azon pillanatban, midőn egy előtetek nagyon egyszerűnek látszó tényből a rejtelmeknek, szertartásoknak, költészetnek egész világát teremti, mely, mintegy a jövő magává válik? Akarjátok-e mértékét adni néhány szóban mindannak, mit a bölcsőbeli ember egy első csirácskával alkotni képes; mindannak, mi szilárdat és balhatatlant építeni bir egy kevés füstre? Meg akarjátok-e kapni az emberi társadalom és az egész történelem embrióját? Megtehetitek.

Közeledjete csak. Látjátok-e azt a pásztortüzet, mely ama himalya-alji domb lejtőjén kigyul? Mi van annál egyszerűbb és igénytelenebb valami? Egy marok száraz levél, összehalmozva egy földpadkára; néhány pásztor, kik két darab arami-fát dörzsölnek egymáshoz; egy kipattanó vörös szikra s a fölgyülő száraz csomók. Hol itt a csoda? Hisz ez mindennapi látvány. Mit lehet levonni ily jelentéktelen eseményből? Menjünk; keressünk mást. Nem; itt kell megállanunk; ha egy világ születésénél akarunk jelen tenni.

K.

az „Egoismus művészei“ czim alatt megjelent röpiratra: „A képviselők közt a napokban egy röpirat osztatott ki a Bécs-Noví-vonal tervezetére vonatkozólag. Szerzőül „egy képviselő“ van aláírva. Bárki legyen a szerző — így szól a nyilatkozat — én azt egy közönséges, aljas, haszontalan, rágalmozó- és hazugnak nevezem. Erre vonatkozó bizonyítékaim a valódi képviselő uraknak rendelkezésére állanak.“ Erre Winternitz a „Neue Fremd.“ szerkesztője, mint a röpirat szerzője, megnevezte magát, mire a „Tagesblatt“ kiadója azt mondja, hogy: miután egy alantas rangú hivatalos journalista nevezte meg magát szerkesztőül, ki egy képviselő oroszlánny bérbe burkolódzott, — igen természetesen minden polemia elesik s a további felvilágosításokat a bíróság elejébe tartja fenn.

Berlinből írják, hogy gróf Arnim Dr. Munckel mellé védőjéül még poseni ügyvéd: Dockhornot is föl-kérte, ki igen jeles jogász és határos szónok. A védelem aként lesz megosztva, hogy Ovíkhorn Arnim viszonyait, mint államhivatalnok és nagykövet, Dr. Munckel pedig a tulajdonképeni vádpontokat fogja tárgyává tenni. A tárgyalás decz. 9-én lesz. A gróf védői Arnim betegsége miatt a tárgyalás elnapolását fogják kérni. Dr. Ebner frankfurti ügyvéd is kapott felszólítást, hogy Arnim Dr. Munckel mellett védje.

Stuttgartban decz. 2-kán Franseky tábornok Strassburgból megérkezett a württembergi Fusilii ezred zászlójának fölszentelése végett.

Londonból írják, hogy Disraeli egészségi állapota jobbra fordult. A „Daily News“ írja, hogy a konstantinápolyi angol nagy követ panaszt emelt a portánál, hogy az afrikai török gyarmatokon a rabszolgakereskedés egyre nekedik. Erre a nagyvezér megígérte, hogy erélyes rendszabályokat fog tenni ezen baj azonnali orvoslása végett.

H i r v o t.

— A „maros-vásárhelyi dalárda“ által vasárnap, 1874. évi decz. hó 6-kán a „Transylvania“ czimű szálloda nagy termében tartandó tánczvigalommal egybekötött dal- és zeneestély műsorozata: 1. „Huszár-dal“, Mátrai Gábortól, éneklő a dalárda. 2. „Négyes“, vonóhangszerekre, Haydn-től, előadják: Nagy Gábor, Szekeres Albert, Mentovich Gyula és Dicső Béla urak. 3. „Katonák kara“ „Faust“ czimű dalműből, Gounod-tól, éneklő a dalárda. 4. „Hármas“, zongora-, hegedű- és gordonkára, Wolf-tól; előadják: Wégler Gy., Mentovich Gy. és Dicső B. urak. 5. „Népdalok“, Langertől, éneklő: a dalárda. 6. „Ötös“, zongorára és vonós négyesre, Schumann-tól, előadják: Wégler Gyula, Nagy Gábor, Szekeres Albert, Mentovich Gyula és Dicső Béla urak. 7. „Nemzeti zászló“, Huber-től, zongorakísérettel, éneklő: a dalárda. — Helyárok: Körszék: 80 kr. Számozott ülőhely: 60 kr. Állóhely: 40 kr. Karzat: 20 kr. Az egylet pártoló tagjai, pártolói illetményül nyert 40 kros jegyeiket ülőhely-jegyekkel becserélhetik s a nyert jegy 40 kbra beszámíttatván, a kicsérélendő ülőhely értékéig haladó összeg kifizetendő. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak s hirlapilag nyugtáztatnak. Jegyek előre válthatók t. Gáspár Antal úr kereskedésében; az előadás alkalmával a pénztárnál. Kezdeté esti 7 órakor. Fölhívjuk a közönség figyelmét ez élvezetet ígérő estélyre.

— **Előleges jelentés.** Az „Erdély“ V-ik évfolyamára csak folyó hó 10-ike után történhetik meg az előfizetési felhívás, s egyszersmind örömmel jelezhetjük, hogy a Budapest, Arad, Kolozsvár és Háromszékről érkező levelek, nemkülönben Jakab Eleknek a 48-dik számban megjelent buzdító sorai után a hangulat t. kollégánk irányában, az egész két magyar hazában, kedvezőnek mutatkozik. E felhívástól függ az illető hitelezők sorsa is, kiknek részére mondott ideig moratorium hirdettetik. Egyidejűleg figyelmeztetnek a rendes hátrálékosok, hogy tartozásaikat mielőbb törleszteni szives-senek, ellenesetben nevük, ha akarják, ha nem, az évi Ausveisba kerül. Így van ez megírva az „Erdély“ 49-ik száma, „Hirfűző“ második rovatában.

— A székelyföldi leány-árvaház és nevelőintézet ideigl. bizottsága, mindazoknak, kik nov. 8-án a nőegylettel együttesen megtartott tombola rendezésében, mint rendezők, egyrészt fáradozásaik, másrészt nagylelkű adományaik által, valamint a nagy érdemű közönségnek, mely meleg részvételével eszközölje volt azon szép sikernek, mely felerészben az árvaháznak 119 forint 82 krt eredményezett — legnagyobb hálás-köszönetét nyilvánítja. Az árvaház nov. 30-án tartott gyűlése határozatából. — Damokos Antalné, ideigl. jegyző.

— A székely leány-árvaház első nyilvános nagy gyűlése, mint értesítenek, f. hó 13-án fog megtartatni a „Transylvania“ nagy termében. Midőn erről a közönséget értesítenők, egyszersmind kedves kötelességünknek tartjuk az érdeklődőket föl hívni, hogy a nemes czél érdekében e gyűlésen minél többen megjelenni sziveskedjenek.

— Magyar ezredek. Ő felsége őhajtása volt, mint Bécsből írják, hogy az ottani helyőrségbe hat magyar ezred is vétessék be. A király a következő ezredeket jelölte volt ki: A bajor király nevét viselő ezred, gróf Thun-Hohenstein, az orosz nagyhg., Albrecht főhg., John báró és gr. Haller nevét viselő ezredek. A jövő évre tartandó táborozás után a nevezett magyar ezredek néhány, mely már hosszabb idő óta állomásoz az osztrák fővárosban, Magyarországra fog áthelyeztetni és a Bécsből áthelyezendő magyar ezredek ismét oly magyar ezredek fogják felváltani, melyek jelenleg sem Bécsben, sem Magyarországon nincsenek állomáson.

— Gr. Andrássy Gyula közös külügyminiszter e hó 3-n reggel érkezett meg és néhány napot Budapesten fog tölteni.

— A tófalviak ügye. A „Magyar Politika“-ban báró Apór Károly kir. táblai elnök úr hosszabb nyilatkozatot tesz közzé a „Gazetta Transilvania“ f. évi 71. és 72. számában ellene intézett támadások ellenében, melyek b. Apórnak, mint a m.-vásárhelyi kir. ítélő tábla elnökének tevékenységére és azonkívül a néhány évvel ezelőtt oly sokat emlegetett tófalvi ügyre vonatkoznak. Ez utóbbi ügyre nézve b. Apór volt tófalvi szegődvényeseinek kérvényét teszi közzé, melyben azok beismerik, hogy a volt földesurak elleni perre roszakaró tanácsadók által engedték magukat ragadtatni. Előadják továbbá, hogy ugyanazon tanácsadók, kik a részükre gyűjtött adományok kezelőinek is feltölták magukat, e segélypénzeket tőlük mindez ideig megvonják. Ennélfogva b. Apór, mint volt földesurak, sokszor tapasztalt kegyességére hivatkozva, kéri, eszközölné ki, hogy az őket illető segélypénzek minden megrövidítés nélkül kiadassanak és köztük igazságos kules szerint kiosztassanak. A kérvény 19 volt tófalvi szegődvényes által van aláírva. Az ügy, a fennebbi okmányok után, komoly fordulatot kezd venni, s nem tudjuk, hogy a „Gazetta“ és „M. Polgár“ jövőre hogy védik meg az illető urakat, kik annak idejében oly nagy garra harangozták be ez ügygyel a világot.

— A n.-szebeni metropolita-választás e hó 2-án szintén nem vezetett eredményre: beadott összesen 88 szavazat; ebből üres lap volt 45. Román Mironra szavazott 43. Vajjon e kiszámított esinos szavazási politikával s a magyar király legfelsőbb akaratával szemben, miként vélik a román urak czélt érni?!

— Jö madarak. Általában elterjedt hír városunkban, hogy itt ismét egy jól szervezett rablótársulat ütötte volna fel sátorát. Nem kezeskedünk egészben e hír valósága felől; de azt tudjuk, hogy a közelebbi éjeken több háznál kísértettek meg betörések, s hogy a jó madarak czélhoz nem jutának, semmi esetre a rendőrség, hanem egyedül a figyelmessé vált lakosok érdeme. Mondják, hogy szerdán és csütörtökön két ungvári zsidó járt házról-házra kéregetni, kik egészséges kinézésük s tisztességes ruházatuk mellett, rendőrségi engedéllyel voltak a saját számukrai kéregetésre följogosítva. Ez állítás való-ságáért megbízható egyének kezkeskednek. Fölkérjük érdemes rendőrségünket, ha ily engedélyeket bocsát ki, ügyeljen legalább egy kissé utánna az illetőknek Farkas Béni s társai emléke még nem mosódott el egészen emlékünkből; e társulat is legjobban nálunk érezte magát, s a rendőrhivataltól pár száz lépésre eső fogadóban nyugodta ki sokszor betekig a véres kalandok fáradalmát. Nem kerül pénzbe a mit kívánunk, s rendőrségünk se kívánja, hogy polgáraink ingyen fizessék azt a hivatalt, melynek kötelességeit évek óta már, jobbára egyedül Gasparovics úr teljesíti.

* A királyi tekintetes törvényszékek és járás-bíróságok becses figyelmét föl hívjuk Imreh Sándor helyi ref. főtanodai nyomdásznak mai számunkban megjelent hirdetményére.

— A „Magyarország és a Nagyvilág“ 48-dik számának tartalma: Képek: Leitner G. Vilmos. — Károly Ferdinánd főhg. — Bujódi. — Haas-féle palota és a vigadó melléképülete. — Képek az osztrák-magyar északi sark expedicióból. — Szöveg: Leitner G. Vilmos. — Goetke „Zueignung“-ja. (Költ. Kilényi Béla.) — A tisztelendő úr. (Beszély a népeletről.) (Pilez Mór.) — A földalatti munkások. (Holland beszély. Smits.) — „Meséls.“ (Hugo Victor.) — A fővárosból. (Porzó.) — Nemzeti színház. — Károly Ferdinánd főhg. — Bujódi. —

Haas-féle palota és a vigadó melléképülete. — Képek az osztrák-magyar északi sark-expedícióból. — Különfélék. — Sakkleadvány. — Betűtalány. — Szerkesztői üzenetek. — Előfizetési díj: Negyedévre: 2 frt 50 kr. Évenként 2 diszes jutalomkép. — Az 1874-ki évfolyam eddig megjelent számai még kaphatók.

— A „Vasárnapi Ujság“ november 29-iki száma a következő tartalommal jelent meg: Zubovics Fedor párisi utja (képpel). — A hű Eckart. (Göthe költeménye, ford Szász Károly.) — Csatárné asszonyság. (Elbeszélés, P. Szathmáry Károlytól.) — Anglia új birtoka: a Fidsi-szigetecsoport. (6 képpel.) — A besenyői zárd. (Keleti Gusztáv festménye után, képpel.) — Különös fogadások. — A léghajó törtéje. (Regényes utazás, Vernétől. I-ső kötetemény, képpel.) — „Rienzi, az utolsó tribun.“ — Xichy Mihályról. — Fölvonógép nagyobb házakban. Sámi Lajostól. — A hétről. — Irodalom és művészet, közéleti tételek, sat. rendes rovatok. — A „Vasárnapi Ujság“ ápril—juniusi és ápril—szept. folyamából, melyben az „Utazás a tenger alatt“ című képekkel illusztrált regény közlése megkezdett, még néhány teljes számú példány kapható; előfizetési-ár évnegyedre 2 frt, félévre 4 forint.

Törvénykezés.

A maros-vásárhelyi m. kir. ítélő tábla nyilvános ülésében az 1874-dik évi decz. 7-én és következő napjain következő ügydarabok adatnak elő

I. Tanács polgári ügyekben.

Binder Mihály k. t. r. b. által.

Toma Juon Janka Munteanu Juon e. egy telek elárverezése, Keresztes József Szabadi György s t. e. szerződés teljesítése, Mayer Jakab Mayer Eliás e. szerződés teljesítése, Karaszek Ignác Nnridsán testvérek e. 1400 frt vételár, Römer Tamás Márcel Márton e. 500 frt szoszgálati bér, Kovács Józsefné „Transylvánia“ biztosító bank e. 1000 frt, kir. kincstár Kiss Miklós s t. ellen 3407 frt 71⁵/₁₀ kr, Marscher Károly Marlin R. csődtömege e. ingók kiadása, Zoll Erzsébeth s t. Zall Katalin s társai e. egy telek megosztása, szász és román mészáros czéh Vocet Ján csődtömege e. 5719 frt 40 kr, Láday Agoston Pap István e. biztosítás, Gräef Károlina Volf János hagyatéka e. 50 frt, Ursz Ábrahám Horeth Márton és t. e. 127 frt 25 kr, Kallia Samuné Avéd Gergely e. 134 frt adósság iránti perük.

Ferencz Károly k. t. r. b. által.

Molnár Józsefné Molnár István s t. e. végrendelet érvénytelenítése, Miklós Mózes Dáné Anna és társai ellen örökrész, Dragomir Anna Golya Geraszim e. 405 frt 50 kr, a kir. kincstár Sahin Gergely özvegye e. zálog visszaváltási jog, a kir. kincstár b. Veselényi Ferencz e. zálog visszaváltási jog, ugyanaz el. ugyanazért, Bonyha Ferencz az abrudbányai nehezék alap s társai e. igényper, Henter Gézáne gr. Rhédei Lajos s neje e. szerződés érvénytelenítése, Goll és társai Nagy Zsuzsánna e. zálogjog átkeblezése, Muntyán Mihályné a kir. kincstár e. zálogjog átkeblezése, Tischler Mátyerné M.-Vásárhely város e. átkeblezés, Kelemen Károly Szathmári S. Ferenczné e. 1000 frt átkeblezés, Kádár Eszter Kiss Sámuel e. végrehajtás, Várad Antal Vesztimeán György e. 829 frt 83¹/₂ kr, Miske Istvánné Derzi Pál e. 15 kr, Lakatos Opra Nagy Ézékiel e., Lengyel András Vén Mózes e. 12 frt, Gál József Kis Ferencz e. 15 frt 90 kr, Bányai Bogdán Csődtömege Jakab István e. 148 frt 42 kr, az erd. muzeum-egylet Veinberger Pál e. 11 frt 10 kr iránti perük.

Csergödi János k. t. r. b. által.

Pap György Sauer György és t. 700 frt, Catiavecu Anna Gránse Mária e. egy szántó, Gorun Salamon Opris Petru e. egy szántó, Salamon Zachiu Ciocánia Magdalena e. igényper, Henrich Juliánna s t. Csiki Károly e. fekvők, Terheciu George Bica Simion e. egy szántó, Nagy-Denk községe Kis-Denk községe e. határrendezés, Markocsán Elek Csuka Elek s neje e. tulajdonjog, Csuka Iászló Keresztes Kálmán e. 490 frt 50 kr, Triff Nasztasia Szentmargetyán Juon e. atyaság elismerése, Zsidirea Achim Pap George e. egy föld kiadása, Nagy Pálné Nagy Sigmund és t. e. fekvők kiszakakítása, Sinveila Juon Sinveila Moise e. fekvők kibocsátása, Fogarasiu George Bota Juon e. fekvők kibocsátása, Gaertner Agneta Gaertner Johán e. tulajdonjog, Krausz Péter Bota Juon e. 532 frt iránti perük.

Dr. Endes Gábor k. t. r. b. által.

Birtón Mihály s neje hagyatéki ügye, Kovács J. János öz. Brezina Jánosné e. 1000 frt, Nagy Klára Beregszászi Sándor e. atyaság elismerése, Hamenheim István Komáromi Istvánné e. költség, Goll és társai Almádi Victor e. 4000 frt, b. Rottenthal Heinrichné Lázár Albert e. 945 frt, Repede Vaszilie Beldeán Szávu ellen 70 frt 35 kr, Miku Áron Nisztor Atyim ellen sommás viszh. iránti perük.

Déési Farkas k. t. r. b. által.

Misselbacher és fia kereskedő czég Sprencz György ellen 2177 frt 45 kr, Pál Istvánné s társai Pál Ferencz s társai örökösödés, b. Báóffy József Váber Mihály ellen 3000 frt biztosítása, Róth Keresztély Munzát Albert e. 71 frt 67 kr váltópere, Publik Kristófné Roska Borbára e. 300 frt váltóper, Tompa Lajosné öz. gr. Klebersberg Vilmosné s társai e. 3465 frt, Szabó Istvánné Becski Juliánna id. Bányai György hagyatéka e. 400 frt, Strezing János Pap Mihály s társai e. 1000 frt váltópere, Pallós István Koross György e. som. vh., Simon Lajos b. Bánffy Albert s társai e. som. vh., Simon Lajos b. Bánffy Albert s társai e. som. vh., Szacsvai Zsigmondné Mózsia Antonia e. 200 forint erd. urbéri kötvény iránti perük.

Pogány Károly k. t. r. b. által.

Szakács János és Vas Anna Musi Mihály Samu e. birtokháborítás, Veisz Adolf Marginean Gligor e. 120 frt, ügyvéd Munteanu Gusztó Tódor Vaszi e. ügyvédi díj, Maruziánó Gyorgye Szakács Gregor hagyatéka e. adósság, Tódor Lung Szimion e. som. vh., csiksomiyói Farkas csikszentkirályi Ambrus e. 150 frt, Csátó István Csátó János e. 115 frt 96 kr, Tóth Józsefné Tamás Ignác e. 282 frt iránti perük.

Dr. Dózsa Miklós k. t. p. b. által.

Zámbó György s t. a Falk és Kis czég e. tulajdon igény, Pataki Luiza Batori András és neje e. 1000 frtos urbéri kötvény, kövesdi ev. ref. egyház Mező Lajosné e. 393 frt 42 kr, Selyem Pálné Boeskor Mihály e. 300 frt, Szakács József Csunguj Vakár Vaszi és Miklós e. 22 frt s járuléka, Dobos Józsefné Dobos Felix e. som. visszahelyezés, Stumpaiszer Gáspárné Szakács Ferencz e. 59 darab ezüsthuzsas, Szolga Károly hagyatéka Barabás József hagyatéka e. 160 frt, Hofman Alajos Szilágyi István és Biri e. 57 frt, Barabás Julis Gál József e. 15 frt 45 kr kártérítés, Biró József Koronkai József ellen 63 frt, munkadíj s járuléka, Czondi György s társai öz. Pünkösty Pálné e. 56 véka gabona s annak árra, Ecselő községe Szilistye községe e. határ igazítás, Hamari Kristóf Torda város községe e. haszonbér elengedés, Puruz Petra s társai Rotár Maxim s társai ellen 14 forint iránti perük.

(Folytatása következik.)

Felölös szerkesztő:

KUTI ALBERT.

Főmunkatárs:

DOBAI ALBERT.

HIRDETMEÉNYEK.

(77)

(1—3)

Házaladási hirdetmény.

Maros-Vásárhelytt a kis-szent-királyutczában a 222-ik számú polgári telek, ugy a 223-ik számú **nemesi joggal bíró telek szabad kézből örök áron eladó.** — Értekezhetni ez iránt ugyanazon utczában a 179-ik számú házban, özvegy **PETRI FERENCZNÉVEL.**

(73)

A m. királyi tekintetes **TÖRVÉNYSZÉKEK és JÁRÁSBÍRÓSÁGOK** becses figyelmébe ajánlja **Imreh Sándor** maros-vásárhelyi ev. ref. főtanodai könyvtaradász jól berendezett hivatalos **nyomtatvány-raktárát**, a már ismert ártjegyek szerint.

Az **Íktató-, Mutatókönyv, Irományjegyzék és Napló** kemény merített papírra vannak nyomtatva.

A megrendeléseket postafordultával teljesíti. — Raktárában 133-féle nyomtatványt tart készletben; a készletben nem levő nyomtatványokat is juthányosan és gyorsan elkészíti.

A ref. főtanodai könyvtaradász a kor kívánalmainak megfelelő újonnan hozott izletes betűkkel és diszettekkel gazdagon lévén ellátva: elvállal ez okon mindennemű diszmunkákat is u. m.: **nász- és táncvigami meghívókat; tánczrendeket, levelhomlokzatokat, névjegyeket s mindennemű diszes körzetes munkákat, stb. stb.** — A könyvtaradász egy **gyors-, két legújabb szerkezetű kézi- és egy simítószájával** van ellátva; ez utóbbin ugy a hivatalos, mint más magánmegrendelések szabályszerint jól kismittathatnak.

A könyvtaradász a ref. főtanodai épület alsó helyiségeiben van berendezve, hová a megrendelések czimzendők.

(4—*)

Vizsgáljatok meg mindent, s tartsátok meg a jót!

(66)

(8—24)

Számtalan esetekben jónak bizonyult s orvosi tekintélyek és magánosak tanusítványai által ki-tüntetett gyógyszerek.

Dr. Miller móhővény-nedve.

Leghathatós szer köhögés, melhurut, nátha, nyálkasság, rekedtség, kezdődő tüdővész, s a gyermekek számarhurutja ellen; ezer meg ezer esetben bebizonyulva. — Egy eredeti üvegtégely ára, használati utasítással 3 nyelven 50 kr. o. é.

Miller óvbalzsama görcsök ellen.

Törvényes vegytani elemzés szerint 1868. ápril 8-ról a növényország leghasznosabb neimeiből a legszorgalmatosabban készítve, erősítő és üdítő hatásánál fogva messzire kitünőleg ismerve a gyomor és végbél nyálkassága, emésztéshiány, gyomorgyengeség, görcsös gyomorhaj, vérhas, puffadás és kólika-fájdalmak ellen. Ezenkívül leghathatós és legerősebb szer hosszas és kimerítő betegségek ellen. Egy nagy üveg ára 1 frt 50 kr., kisebb üvegé 80 kr.

Valódi minőségben a következő raktárakban kapható: Maros-Vásárhelytt Bucher M. kereskedőnél, Aradon Tones és társánál, ugy Premer W.-nél, Balasfalván Schissel. K. gyógyszerésznél, Beszterczén Kelp F.-nél, Baróthon Libitzky M. gyógyszerésznél, Szászvároson Rekert gyógy., Gyulafehérvárt Fröhlich Gyula gyógyszerésznél, Csikszeredán Leicht F.-nél, Fogarasos Steinburg I.-nél, Gy.-Ditrón Szathmári I.-nél, Gy.-Szt-Miklóson Fröhlich F.-nél, Brassóban Jekelius Nándor, Kugler Ede, Száva gyógy-szerészek és Galtz G. kereskedőnél, K.-Vásárhelytt Lukács F.-nél, Kolozsvárt Binder K. gyógyszerésznél, Kovásznán Mehlík és Imre, Medgyesen Hinz A. gyógyszerésznél, Szász-Régenben Dietrich S.-nál, S.-Szt-Györgyön Csuttag és társánál, Segesvártt Teutsch I. B., Szamos-Ujvártt Csauz J.-nél, Temesvártt Weszely M.-nél és I. Peiber gyógyszerésznél, Abrudbányán M. Vlád gyógyszerésznél.

Használati utasítás mindegyik szerhez három nyelven.